

Cuvântarea Sfântului Părinte Papa Francisc cu ocazia Jubileului de Aur al RCC din 2017

la Circus Maximus, în timpul vigliei de Rusalii – sâmbătă 3 iunie 2017

„Jubilarea, fericirea, bucuria – rodul lucrării Duhului Sfânt.”

Fraților și surorilor, vă mulțumesc pentru mărturia pe care ați dat-o azi aici, vă mulțumesc! Ne-ați ajutat pe toți, inclusiv pe mine... pe toți!

În primul capitol din *Faptele Apostolilor*, scrie: „și, în timp ce era cu ei, le-a poruncit să nu se îndepărteze de Ierusalim, ci să aștepte promisiunea Tatălui «pe care – [zicea el] – ați auzit-o de la mine: Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați în Duhul Sfânt nu după multe zile»” (1,4-5).

„Când a sosit ziua Rusaliilor, toți erau împreună în același loc și, dintr-o dată, s-a iscat din cer un vuiet, ca la venirea unei vijelii puternice și a umplut întreaga casă în care stăteau. Atunci le-au apărut niște limbi ca de foc, împărțindu-se și așezându-se asupra fiecăruia dintre ei. Toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum Duhul le dădea să vorbească” (*Fap 2,1-4*).

Astăzi suntem aici într-un fel de Cenacol, sub cerul liber, neînfricați, sub cerul deschis și cu inimile deschise la promisiunea Tatălui. „Toți cei care credem” ne-am adunat aici, noi toți cei care mărturisim că „Isus este Domnul”. Mulți ați venit din diferite părți ale lumii, iar Duhul Sfânt ne-a adunat împreună pentru a construi între noi legături de prietenie fraternă care să ne încurajeze în drumul nostru către unitate, unitate pentru misiune. Nu ca să stăm pe loc! Ci pentru misiune, ca să proclamăm că Isus este Domnul – *Jesús es el Señor*. Ca să mărturisim împreună iubirea pe care Tatăl o poartă pentru copiii săi. Ca să proclamăm Vestea cea Bună la toate popoarele. Ca să demonstrăm că pacea e posibilă. Nu este ușor să arătăm lumii de azi că pacea e posibilă, dar în numele lui Isus putem arăta prin mărturia noastră că pacea este posibilă! E posibil să fim în pace unii cu alții. Dacă scoatem în evidență diferențele dintre noi, suntem în război unii cu alții și nu putem proclama pacea. Pacea este posibilă, pe baza mărturisirii noastre că Isus e Domnul și pe baza evanghelizării noastre de-a lungul acestui drum. Este posibilă. Chiar prin a arăta că avem diferențe – ceea ce este evident, avem diferențe –, dar dorim să fim o diversitate reconciliată. Nu trebuie să uităm această expresie, să o spunem tuturor: o diversitate reconciliată. Expresia nu este a mea, ci vine de la un frate luteran. O diversitate reconciliată.

Acum suntem aici și suntem mulți! Ne-am adunat ca să ne rugăm împreună, să-l rugăm pe Duhul Sfânt să vină asupra noastră a fiecăruia, așa încât să putem merge mai departe pe străzile orașului și în lume pentru a proclama domnia lui Isus Cristos.

În cartea *Faptele Apostolilor* scrie: „Parți, mezi, elamiți și locuitori din Mesopotamia, Iudeea și Capadocia, din Pont și Asia, din Frigia și Pamfilia, din Egipt și din părțile Libiei, care sunt aproape de Cirene, romani în trecere, atât iudei cât și prozeliți, cretani și arabi îi auzim vorbind în limbile noastre despre faptele mărețe ale lui Dumnezeu” (2,9-11). A vorbi aceeași limbă, a auzi și a înțelege... Diferențele există într-adevăr, dar Duhul Sfânt ne face să înțelegem mesajul învierii lui Isus, fiecare în propria limbă.

Ne-am reunit aici din 120 de țări din întreaga lume, ca să celebrăm lucrarea suverană pe care Duhul Sfânt a făcut-o în Biserică acum 50 de ani, dând început... unei instituții? Nu. Unei organizații? Nu. Unui curent de har, curentului de har al Reînnoirii Carismatice Catolice. O lucrare ce s-a născut... catolică? Nu. S-a născut ecumenică! S-a născut ecumenică, deoarece Duhul Sfânt e cel care creează unitatea și același Duh a inspirat această lucrare. Este important să citim lucrările Cardinalului Suenens despre ea, e foarte important!

Atunci când vine Duhul Sfânt, el schimbă oamenii din niște fricoși, ascunși în spatele ușilor închise, în martori curajoși ai lui Isus. Petru, care îl renegase pe Isus de trei ori, umplut cu puterea Duhului Sfânt, proclamă: „Așadar, să știe cu siguranță toată casa lui Israel că Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care voi l-ați răstignit” (*Fap 2,36*). Aceasta e profesiunea de credință a fiecărui creștin! Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus care a fost răstignit. Toți sunteți de acord cu această profesiune de credință? Este a noastră, aceeași pentru noi toți!

Scriptura spune mai departe: „Toți cei care credeau erau în același loc și aveau toate în comun: își vindeau proprietățile și bunurile și le împărțeau tuturor, după cum avea nevoie fiecare” (2,44-45). Le-au vândut ca să-i ajute pe săraci. Unii au încercat să devieze – să ne gândim la Anania și Safira (erau mereu câțiva ca aceștia) – dar toți credincioșii, marea majoritate, s-au ajutat unii pe alții. „Și în fiecare zi stăruiau împreună în templu, frângeau pâinea în casele [lor] și primeau hrana cu bucurie și cu inimă curată. Îl laudau pe Dumnezeu și aveau trecere în fața întregului popor. Iar Domnul îi adăuga zi de zi la grupul lor pe cei care aveau să se mântuiască.” (2,46-47) Comunitatea continua să crească, iar Duhul Sfânt era prezent și inspira aceasta. Mă gândesc cu plăcere la Filip și ce i-a spus îngerul: Du-te la Gaza și caută un prozelit, demnitar al lui Candace, regina Etiopiei. Omul era un prozelit și citea din *Isaia*. Filip i-a explicat Scripturile, l-a proclamat pe Isus, iar acela s-a convertit. (cf. *Fap* 8,26 ș.u.). La un moment dat, el a spus: „Iată, apă! Ce mă împiedică să fiu botezat?” (*Fap* 8,36b). Duhul Sfânt a fost cel care l-a condus pe Filip acolo și încă de la început Duhul Sfânt a fost cel care i-a îmboldit pe credincioși să-l proclame pe Domnul.

Azi am ales să ne adunăm aici, în acest loc – așa cum spunea Pastorul Traettino – pentru că aici, în timpul persecuțiilor, creștinii au fost martirizați ca distracție pentru spectatori. Astăzi sunt mai mulți martiri, creștini. Cei care îiucid pe creștini nu-i întrebă mai întâi: Ești ortodox? Ești catolic? Ești evanghelic? Ești luteran? Ești calvinist? Nu. Îi întrebă dacă sunt creștini, iar când aceștia spun da, le taie imediat gâtul. Astăzi sunt mai mulți martiri ca în vremurile de început. Acesta este ecumenismul sângelui. Mărturia martirilor noștri de azi ne readuce împreună. Sângele creștinilor se varsă în diferite părți ale lumii! Azi unitatea creștină este mai urgentă ca oricând: creștinii uniți de puterea Duhului Sfânt, în rugăciune și în activități în favoarea celor mai vulnerabili. A merge împreună pe cale, a lucra împreună, a ne iubi unii pe alții și a căuta să explicăm împreună diferențele noastre, a căuta să ajungem la un acord – toate astea pe măsură ce înaintăm! Dacă ne oprim, nu ajungem la niciun acord. Este așa pentru că Duhul Sfânt vrea să continuăm să mergem înainte.

Cincizeci de ani de Reînnoire Carismatică Catolică. Un curent de har al Duhului Sfânt! De ce un curent de har? Pentru că nu are la bază vreun fondator, nici o decizie luată de vreo autoritate, nici vreo structură de guvernare. În mod clar, a dat naștere la multe expresii care, cu siguranță, sunt lucrări umane inspirate de Duhul Sfânt, cu diferite carisme, toate fiind în slujba Bisericii. Dar, înaintea acestui curent de har nu se pot pune stăvilare, nici nu-l putem pune pe Duhul Sfânt într-o colivie!

Au trecut 50 de ani. La o asemenea vârstă, puterile omului încep să scadă. Este jumătatea vieții – în țara mea se numește *el cincuentazo* – un moment de adâncire a ridurilor. Chiar dacă le acoperi, ele sunt prezente! Căruntețea începe să se arate și ea și începem să uităm...

Vârsta de 50 de ani este un moment al vieții potrivit pentru a ne opri și a reflecta. E vremea reflecțiilor: jumătatea vieții. Și așa mai adăuga: este vremea când trebuie să înaintăm cu mai multă putere, lăsând în urmă praful acumulat în timp, aducând mulțumire pentru ce am primit și privind înainte spre lucruri noi, cu încredere în lucrarea Duhului Sfânt!

Rusaliile dau naștere Bisericii. Duhul Sfânt, promisiunea Tatălui despre care a vorbit Isus, este cel care face Biserica – Mireasa din cartea *Apocalipsului*, o mireasă unică! Pastorul Traettino a spus așa: Domnul are o singură mireasă!

Cel mai prețios dar pe care l-am primit cu toții este Botezul. Iar acum Duhul Sfânt ne conduce în această călătorie de convertire, suflând asupra întregii lumi creștine. Un motiv în plus pentru care Reînnoirea Carismatică Catolică este un loc privilegiat de urmare a căii unității!

Acest curent de har e pentru Biserica întreagă, nu doar pentru unii, și niciunul dintre noi nu este „maestrul” celorlalți slujitori. Nu. Toți suntem slujitori ai acestui curent de har.

Prin această experiență, voi îi amintiți Bisericii de puterea rugăciunii de laudă. Laudă care este o rugăciune de recunoștință și mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru iubirea sa milostivă. Poate că unora nu le place acest fel de rugăciune, dar cu siguranță ea face parte pe deplin din tradiția biblică. Luați *Psalmi*: David dansează înaintea arcei legământului, plin de exaltare... Și, vă rog, să nu cădem în atitudinea creștinilor care suferă de „complexul lui Mical”, care s-a rușinat de felul în care a ales David să-l laude pe Domnul.

Jubilarea, fericirea, bucuria – rodul lucrării Duhului Sfânt! Creștinul fie are parte de bucurie în inimă, fie ceva nu e în regulă cu el. Bucuria proclamării Veștii bune a Evangheliei!

Isus în sinagoga din Nazaret citește următorul pasaj din *Isaia*: „Duhul Domnului este asupra mea: pentru aceasta m-a uns, să duc săracilor vestea cea bună; m-a trimis să proclam celor captivi eliberarea și celor orbi, recăpătarea vederii, să redau libertatea celor asupriți; să vestesc un an de bunăvoință a Domnului” (*Lc 4,18-19*; cf. *Is 61,1-2*). Vestea cea bună, vestea bucuriei. Nu uitați asta: vestea bucuriei; mesajul creștin e totdeauna unul de bucurie.

Cel de-al treilea document din Maline, „Reînnoirea carismatică și acțiunea socială”, scrisă de Cardinalul Suenens și Dom Helder Camara, afirmă clar că Reînnoirea Carismatică slujește și societatea, omenirea.

Efuziunea Duhului Sfânt, rugăciunea de laudă, acțiunea socială. Aceste trei lucruri sunt inseparabile. Îi putem aduce profunde mulțumiri lui Dumnezeu, dar dacă nu-i ajutăm pe cei aflați în nevoi nu e destul. „Nu era niciunul dintre ei care să ducă lipsă”, spune în cartea *Faptele Apostolilor* (4,34). Nu vom fi judecați după lauda pe care i-am adus-o lui Dumnezeu, ci după ce am făcut pentru Isus. Doamne, când am făcut acestea pentru tine? Atunci când le-ați făcut pentru unul dintre aceștia mici, le-ați făcut pentru mine (cf. *Mt 25,39-40*).

Dragi frați și surori, dorința mea e ca acesta să fie pentru voi un timp de reflecție, un timp de rememorare a originilor voastre. Precum și timpul de a lăsa în urmă toate lucrurile motivate de îngrijorare pentru sine. Acele lucruri să se transforme în dorința de a asculta de Duh și de a accepta cu bucurie lucrarea Duhului Sfânt, care suflă unde și cum vrea!

Mulțumesc Fraternității Catolice și ICCRS pentru organizarea acestui Jubileu de Aur, pentru această veghe. Și le mulțumesc tuturor voluntarilor care au făcut posibil acest eveniment, mulți dintre ei fiind prezenți aici. Am ținut să-i salut pe membrii staff-ului când am venit, pentru că știu că au lucrat din greu! Și fără plată! Au lucrat din greu. Cei mai mulți sunt tineri de pe diferite continente. Domnul să-i binecuvânteze pe toți!

Vă sunt recunoscător în mod special pentru faptul că rugămintea pe care v-am adresat-o acum 2 ani, și anume aceea de a face aici o singură slujire internațională a Reînnoirii Carismatice mondiale, a început să ia formă concretă prin Actul Constitutiv al acestei unice slujiri. Acesta e primul pas, mai urmează și alții și, în curând, unitatea – lucrarea Duhului Sfânt – va deveni o realitate. „Iată, le fac pe toate noi”, spune Domnul (*Apoc 21,5*).

Vă mulțumesc, Reînnoire Carismatică Catolică, pentru ceea ce ați dat Bisericii în acești 50 de ani! Biserica, să știți, contează pe voi, pe fidelitatea voastră față de cuvântul lui Dumnezeu, pe disponibilitatea voastră de a sluji și pe mărturia vieții voastre schimbate de Duhul Sfânt!

Să împărtășiți efuziunea Duhului Sfânt cu toți cei din Biserică, să-l lăudați pe Domnul neîncetat, să mergeți pe cale împreună cu toți creștinii din diferitele confesiuni și comunități ecleziale: în rugăciune și activități în favoarea celor aflați în mari nevoi, să-i slujiți pe săraci și bolnavi. Iată ce așteaptă Biserica și Papa de la voi, Reînnoire Carismatică Catolică, dar și de la fiecare dintre voi, cei aflați aici, toți cei care ați ajuns să faceți parte din acest curent de har.

Vă mulțumesc!